

Міністерство культури та інформаційної політики України
Харківський національний університет мистецтв
імені І.П. Котляревсько

Виконавсько-музикознавчий факультет
Кафедра інтерпретології та аналізу музики
Кафедра теорії музики

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

до виконання і захисту курсової роботи з дисциплін
«ГАРМОНІЯ», «ПОЛІФОНІЯ», «АНАЛІЗ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ»
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності 025 Музичне мистецтво

Харків 2023

Методичні рекомендації до виконання і захисту курсової роботи з дисциплін «Гармонія», «Поліфонія», «Аналіз музичних творів» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти : спеціальності 025 Музичне мистецтво / уклад. О. О. Александрова, Л. В. Шаповалова; Харків. нац. ун-т мистецтв імені І.П. Котляревського. Харків, 2023. 33 с.

Рецензенти:

КОНОВАЛОВА І. Ю., доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теорії та історії музики Харківської державної академії культури

КОХАНИК І. М., кандидат мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теорії музики НМАУ імені П.І.Чайковського.

Методичні рекомендації до виконання і захисту курсової роботи з дисциплін «Гармонія», «Поліфонія», «Аналіз музичних творів» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво» спрямовані на допомогу бакалаврам-музикознавцям у написанні курсової роботи з проблем музичної теорії, налаштування їх на самостійний пошук, на ознайомлення із загальною процедурою захисту курсової роботи та критеріями оцінювання досягнутих результатів.

Укладачі:

АЛЕКСАНДРОВА О. О. – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теорії музики ХНУМ імені І.П. Котляревського;

ШАПОВАЛОВА Л. В. – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри інтерпретології та аналізу музики ХНУМ імені І.П. Котляревського.

Методичні рекомендації розглянуто та схвалено на засіданні науково-методичної ради ХНУМ імені І. П. Котляревського, протокол № 1 від «30» серпня 2023 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. Курсова робота як інтегративна структура	5
1.1. Загальні положення когнітивістики в системі вищої музичної освіти.....	5
1.2. Етапи виконання курсової роботи.....	7
1.3. Критерії змістовних компонентів курсової роботи.....	11
1.4. Загальні вимоги до оформлення курсової роботи.....	21
РОЗДІЛ 2. Захист курсової роботи як творчий процес	25
2.1. Підготовка до захисту.....	25
2.2. Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи.....	25
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	28
ДОДАТКИ	32

ВСТУП

Стратегічним завданням сучасної вищої освіти є формування професійної компетентності майбутнього музиканта-викладача широкого профілю, здатного до ефективної фахової діяльності, творчої самореалізації, спроможного розв'язувати проблемні завдання у педагогічній діяльності закладу вищої освіти, концертно-виконавській діяльності, у системі творчої організації тощо.

Курсова робота з теоретичних дисциплін «Гармонія», «Поліфонія» та «Аналіз музичного твору» – це самостійне навчально-наукове дослідження, яке допомагає студенту систематизувати набуті теоретичні знання з вивчених дисциплін, перевірити якість цих знань; критично оцінити використані наукові джерела; вивчити й узагальнити досвід вчених; удосконалити власну музично-педагогічну практику; оволодіти первинними навичками написання наукових текстів у світлі сучасних вимог новітньої науки музикології. Отже, підготовка матеріалів для написання курсової роботи засвідчує рівень засвоєння студентом здобутих знань, його предметну компетентність, творчий потенціал, загальну культуру та ерудицію.

Курсова робота передбачає постановку та розкриття актуальних проблем сучасної музичної практики, зокрема у сфері теоретичних дисциплін, в яких відбувається систематизація, закріплення і розширення практичних навичок і знань, обґрунтування результатів власного творчого пошуку.

У процесі виконання курсової роботи розкриваються здатності студентів самостійно здійснювати наукову діяльність, аналізувати теоретичний та узагальнювати практичний матеріал, аргументувати висновки.

Мета методичних рекомендацій – допомогти здобувачам освіти у написанні курсової роботи з проблем музичної теорії, налаштувати їх на самостійний пошук, ознайомити із загальною процедурою захисту курсової роботи, критеріями оцінювання досягнутих результатів.

В основу запропонованих рекомендацій покладено вимоги чинних нормативних документів (державних стандартів) щодо оформлення наукової роботи такого характеру, а також використано рекомендації з різних навчально-методичних та довідкових видань.

РОЗДІЛ 1

КУРСОВА РОБОТА ЯК ІНТЕГРАТИВНА СТРУКТУРА

1.1 Загальні положення когнітивістики в системі вищої музичної освіти

Курсова робота є письмово виконаною самостійною навчально-дослідницькою роботою, що містить розробку теоретико-практичних проблем музичного мистецтва і науки.

Цей вид роботи (як жанрова форма творчої реалізації здобувача освіти) може розглядатися як певний етап оволодіння методикою науково-когнітивної діяльності здобувача. Однак саме ця установка вимагає активної допомоги і консультації з боку наукового керівника, який несе відповідальність за якісну підготовку свого студента. Від наукового класу керівника залежить розробка проблематики в межах курсової роботи (ширше – приналежність здобувача до певної наукової школи: історичної, теоретичної, авторської).

Виконання курсової роботи базується на вивченні наукової бази тематичних джерел з обраної теми, а також законів, постанов уряду, нормативних матеріалів.

Курсова робота вимагає від здобувачів освіти не тільки знань загальної і спеціальної літератури за темою дослідження, але й уміння аналізувати наукові досягнення в обраній галузі науки, пов'язувати питання теорії з практикою, здійснювати різні типи і різновиди музикознавчого аналізу, давати оцінку новітнім явищам та їх висвітленню в авторських концепціях науковців, робити узагальнення, висновки, власні рекомендації.

Під час написання курсової роботи здобувачі освіти удосконалюють набуті навички дослідницької діяльності, вміння робити огляд джерел за обраною проблемою, систематизувати фактологічний матеріал, оволодіти вміннями цитувати тексти вчених-попередників, методи музикознавчої науки, збирати і класифікувати відповідну інформацію, яка допомагає досягати поставленої мети та успішно вирішувати усі намічені завдання.

Відтак курсове дослідження сприяє розвитку наукового мислення.

Здобувачі освіти вчать не лише знаходити потрібну інформацію, але й коректно нею користуватися у своїй професійній діяльності, репрезентувати отримані результати дослідження.

Курсова робота займає чільне місце в освітній програмі підготовки бакалаврів. Її *мета* полягає у підготовці здобувачів освіти до самостійного виконання **дослідницької роботи як творчого процесу**.

Основними завданнями курсової роботи є:

- закріплення, поглиблення і розширення теоретичних знань здобувачів освіти, набутих практичних умінь і навичок відповідно до освітньої професійної програми (зокрема, пов'язаних з вивченням музично-теоретичних дисциплін);
- формування вміння аналізувати, систематизувати та критично оцінювати (що досліджується) науковий, методичний і аналітичний матеріал, що досліджується (композиторську творчість, жанри та стилі музичної культури різних країн світу, виконавську діяльність як увиразнення феномену творчої особистості музиканта);
- вироблення навичок дослідницької роботи, пов'язаної з пошуком, систематизацією й узагальненням наявної наукової та навчально-методичної літератури;
- систематизація отриманих навичок опрацювання «чужого матеріалу» на ґрунті концептуалізації наукового мислення і закріплення результатів у власних наукових текстах.

Курсова робота виконується під керівництвом наукового керівника, завдання якого полягають у сприянні формуванню наукового мислення здобувачів освіти, актуалізації ним набутих знань, генеруванні самостійності, неординарності, думок, логіки мислення, умовиводів, творчих навичок тощо.

Згідно навчального плану керівники курсових робіт (викладачі кафедри теорії музики і кафедри інтерпретології та аналізу музики) затверджують графік консультацій і терміни періодичного звіту здобувачів освіти.

Науковий керівник веде постійне спостереження за процесом виконання студентом намічених перед ним завдань, результативністю реалізації наукових

підходів у їх вирішенні, надає необхідні консультативні поради та рекомендації.

Завершена курсова робота подається на кафедри в установлений термін для перевірки і рецензування науковим керівником. Керівник відзначає помилки, неточності, інші недоліки як у самому змісті курсової роботи, так і її оформленні, упорядкуванні списку використаної літератури та додатків. Обов'язково звертає увагу на формат і характер інновацій, внесених студентом у розв'язання намічених завдань, також рівень верифікованості його авторських думок, тверджень, доведень тощо. У тих випадках, коли виявлені в тексті огріхи, недоліки, помилки є особливо вагомими та суттєвими, курсова робота повертається здобувачу освіти на доопрацювання.

Курсова робота, яка є плагіатом, або ж взагалі не відповідає вимогам щодо змісту та оформлення, обґрунтування висновків, до захисту не допускається.

1.2 Етапи виконання курсової роботи

Написання курсової роботи передбачає такі *етапи*:

- вибір теми курсової роботи;
- опрацювання наукової літератури за темою дослідження;
- складання плану (змісту) курсової роботи;
- виконання роботи;
- оформлення тексту роботи та її подання на кафедру.

Вибір теми курсової роботи

Вибір загального напрямку та тематики курсового дослідження здійснюється здобувачем освіти на основі орієнтовного переліку тем, запропонованих науковим керівником (викладачами кафедри теорії музики та кафедри інтерпретології та аналізу музики) та затверджених кафедрами, а також з урахуванням особистих науково-педагогічних уподобань здобувачів освіти. Якщо вони виявили інтерес до проблеми, яка не увійшла до запропонованого переліку, їм дозволяється виконати курсову роботу на цікаву їм тему за умов попереднього погодження з керівником курсової роботи та завідувачем кафедри.

Після обрання теми курсової роботи здобувач освіти має отримати

погодження на її виконання від наукового керівника, після чого обрана тема офіційно закріплюється за здобувачем освіти (в протоколах засідання кафедри).

Самовільна зміна теми курсової роботи **неприпустима**; у такому випадку здобувач освіти має бути не допущеним до офіційного захисту.

Вибір тематики та написання курсових робіт з дисциплін «Гармонія», «Поліфонія», «Аналіз музичних творів» здобувачі освіти здійснюють **за напрямками:**

- стан і перспективи розвитку музичного мистецтва;
- методологія пізнання шляхів розвитку музичного мистецтва: історія та сучасність;
- проблеми історії музики європейської традиції;
- теорії жанру, стилю форми в музиці;
- закони музичної мови та її трансформація в мистецтві XX-XXI століть;
- історико-стильові тенденції формування поліфонії та гармонії як принципів музичного мислення;
- аналіз та інтерпретація музичного твору.

Опрацювання наукової літератури з теми дослідження є наступним етапом підготовки курсової роботи.

На цьому етапі роботи необхідно акцентувати увагу на основних наукових підходах до вирішення досліджуваної проблеми, питань, що вивчаються, опрацьовуються, аналізуються тощо. Важливим є ознайомлення з аргументацією висновків та узагальнень учених, з тим, щоб на основі аналізу, систематизації та осмислення отриманого матеріалу дати об'єктивну верифіковану оцінку сучасному стану проблеми.

Ознайомлення з інформаційними джерелами для виконання курсової роботи слід розпочати з праць, де проблема відображена загалом (монографії, підручники), а надалі опрацьовувати наукову періодику, методичні посібники. Спершу слід вивчити та об'єктивно проаналізувати останні дослідження з обраної проблеми, а потім – більш хронологічно віддалені. При опрацюванні інформаційного джерела необхідно чітко фіксувати його *повний бібліографічний*

опис для подальшого використання його у курсовій роботі при оформленні посилань у тексті. Особливу увагу слід звернути на дотримання правил оформлення списку використаних джерел (див.: додаток Г і додаток Д).

У процесі опрацювання наукових джерел слід звертати ***увагу на такі аспекти:***

- порівняння різних думок, теорій, концепцій у межах проблеми дослідження;
- міждисциплінарний аспект науково-педагогічних досліджень;
- поняттєво-термінологічний апарат дослідження.

Типові помилки при аналізі літератури:

- описовий характер (конспект джерел);
- відсутність логіки в побудові теоретичної частини роботи;
- некритичність використання джерела;
- спотворення авторської думки;
- плагіат, пряме копіювання тексту з наукових джерел.

Ретельний аналіз вивченої літератури дозволить здобувачу освіти сформулювати не лише тему, але й проблемні питання, дослідницькі завдання, які слід розв'язувати при виконанні курсової роботи. Від чіткості, точності і педагогічної виправданості дослідницьких завдань великою мірою залежить успіх дослідження.

Результатом роботи на цьому етапі повинен стати список використаних джерел або бібліографічна картотека, яку необхідно представити керівникові, й аналіз виявлених матеріалів з проблеми, визначення ступеня розробки досліджуваної теми, необхідності більш детального дослідження окремих її аспектів.

Планування змісту і ходу виконання дослідження

На цьому етапі здійснюється систематизація наявної інформації, конкретизується поняттєвий апарат з досліджуваної проблеми, визначаються цілі й завдання дослідження, складається план курсової роботи.

Курсова робота має мати складний план (зміст), складовими якого є вступ,

2-3 розділи, що включають кілька підрозділів, а також висновки, список використаних джерел і додатки (за необхідності). Зміст розглядуваних питань слід обов'язково узгодити з науковим керівником. Добре спланована робота, чітка структура розв'язуваних завдань допомагає не лише деталізувати досліджувану проблематику, диференціювати кожен її складову, а й ескізно представити очікуваний результат, визначити логічний порядок роботи для його отримання.

Виконання дослідження відбувається із використанням загальних, спеціальних, інноваційних методів дослідження.

Вибір методів дослідження визначається специфікою завдань, поставлених здобувачем освіти у курсовій роботі. Тут аж ніяк не варто вдаватися до простого перелічення відомих найбільш поширених у педагогіці методів.

Методи курсового дослідження – це шляхи, способи і засоби, за допомогою яких здобуваються нові знання, вивчаються факти, які використовуються для доказу положень, що розробляються, аналізу жанрів та стилів мистецтва тощо.

Традиційно методи дослідження поділяються на дві великі групи: *загальні та спеціальні.*

До загальнонаукових методів дослідження відносяться: аналіз, синтез, абстрагування та узагальнення, порівняння, класифікація, історіографія; тестування, анкетування, педагогічний експеримент.

Серед спеціальних методів актуальні структурно-функціональний, інтонаційний, жанровий, стильовий, виконавський, інтерпретативний.

Оформлення тексту роботи

Завершальний етап – оформлення тексту курсової роботи та робота над висновками дослідження, які повинні бути стислими, лаконічними, відповідати змісту поставлених у роботі завдань, та містити рекомендації щодо подальшої перспективи розробки теми на іншому матеріалі.

Додаткові інформаційні матеріали (нотні приклади та ілюстрації, схеми, таблиці, фото, фрагменти перекладу рідкісних архівів тощо), які допомагають

розкривати суть висвітленого в основній частині роботи, слід упорядковано розмістити в Додатках.

На цьому етапі науковий керівник остаточно перевіряє роботу, вносить (за необхідності) кінцеві корективи. Після оформлення тексту роботи обов'язковою є процедура її безпосереднього захисту перед предметною комісією.

1.3 Критерії змістовних компонентів курсової роботи

Курсова робота має містити такі структурні розділи:

1. Титульна сторінка (1 стор.).
2. Зміст (1 стор.).
3. Вступ (2-3 стор.).
4. Основну частину (розділи та підрозділи) (10 стор.).
5. Висновки (2-3 стор.).

Список використаних джерел.

Додатки (*у разі потреби*).

1. Титульна сторінка курсової роботи оформлюється за встановленим зразком (див. додаток А) та є першою сторінкою курсової роботи, проте номер на ній не проставляється.

2. Зміст курсової роботи розташовується на новій сторінці курсової роботи (сторінка не нумерується); містить найменування та номери всіх розділів, підрозділів, висновки, список використаних джерел, додатки (за потреби).

Зміст має бути ретельно продуманим, таким, що розкриває *тему* та *мету* курсової роботи у певному *алгоритмі*, який відповідає за логіку з'ясування наукових завдань дослідження, без зайвого дублювання.

Слід пояснити здобувачам, що «Зміст» курсової роботи – це короткий план-проспект для **розуміння** подальшого викладу автором курсової роботи і, відповідно, реципієнтами в процесі читання, ознайомлення зі змістом наукової праці.

Важливим є *формулювання* розділів курсової роботи. Розділи – це основні структурні одиниці тексту. Назву кожного з них слід формулювати так, щоб вони

не були ширшими за тему за обсягом, змістом, оскільки розділ є тільки одним із аспектів теми, і назва не повинна порушувати цієї підпорядкованості.

Розділи і підрозділи мають заголовки, які повинні відповідати змісту тексту. Розділи зазвичай нумеруються арабськими цифрами (Розділ 1, Розділ 2). Підрозділи мають порядкову нумерацію у межах основної частини роботи та позначаються арабськими цифрами, тільки через крапку (1.1; 2.1).

Номер підпункту включає номер розділу і порядковий номер підрозділу, які розділені крапкою.

Зразок структури змісту курсової роботи наведено у додатку Б.

3. Вступ – містить формулювання основних позицій курсової роботи: обґрунтування актуальності т е м и дослідження, ступінь її вивчення в науці та її (теми) наукова значущість, обґрунтування необхідності проведення дослідження та загальна характеристика роботи у такій послідовності:

- *актуальність теми роботи;*
- *мета курсової роботи;*
- *завдання курсової роботи;*
- *об'єкт дослідження;*
- *предмет дослідження;*
- *методи дослідження (вирішення поставлених завдань);*
- *структура роботи (загальний опис розділів і підрозділів);*
- *практична значимість отриманих результатів.*

При обґрунтуванні **актуальності теми курсової роботи** слід звернути увагу на те, що робота повинна вирішувати певну актуальну педагогічну проблему, яку важливо чітко виділити.

Обґрунтування актуальності теми курсової роботи має містити розкриття (аналіз) її соціального наукового та педагогічного (мистецтвознавчого) аспектів. При обґрунтуванні актуальності студент має право на прояв творчого підходу. Однак, при цьому в певній визначеній послідовності підійти до аргументації аспектів значущості обраної теми. Обов'язково слід вказати, які проблеми, умови, передумови, ситуації обумовлюють необхідність розробки даної теми,

підтвердити свої твердження посиланнями на офіційні документи, джерела і таке інше.

Важливим є відображення ступеня вивчення і розробленості досліджуваної проблеми у музикознавстві, а також інших сферах гуманітаристики (психології, філософії). У цьому контексті обґрунтування теми курсової роботи має здійснюватися з позицій розвитку гуманітарної думки на різних етапах її становлення (як обрана проблема трактувалася раніше, які аспекти розглядалися, що вдалося вирішити, що залишилося поза увагою вчених, чому вибраний аспект є актуальним у наш час).

Аналіз використаних джерел (останніх публікацій за темою) має відтворити ґрунтовне ознайомлення автора курсової роботи з науковою літературою, його вміння систематизувати джерела, критично їх розглядати, оцінювати зроблене попередніми дослідниками, визначати головне в сучасному стані вивченої теми. Матеріали такого огляду слід систематизувати в певному логічному зв'язку та хронологічній послідовності.

Невід'ємною вимогою до курсової роботи є логічна взаємовідповідність між темою, метою, завданнями, об'єктом, предметом, методами дослідження, його структурними розділами. Зокрема: сукупність завдань повинна відображати мету дослідження; мета роботи повинна відповідати об'єкту і предмету дослідження; *предмет і об'єкт мають містити ключові слова формулювання теми*. Відсутність логіки робить курсову роботу безсистемною, ненауковою, не дозволяє бачити повноту вирішення поставлених завдань.

Мета курсової роботи – прогнозований результат дослідження.

Сутність мети дослідження полягає в тому, щоб вирішити якусь проблему (отримання нової інформації, наукових фактів за темою курсової роботи, формулювання закономірностей та обґрунтування найбільш ефективних шляхів провадження освіти). У формулюванні мети слід вживати дієслова академічної мови: «визначити», «виявити», «встановити», «розробити», «обґрунтувати», «проаналізувати», «довести», «перевірити».

Курсова робота передбачає ***розв'язання конкретних завдань***, які логічно

диференціюють та віддзеркалюють загальний контекст визначеної мети. Тому завдання формулюються студентом на основі теоретичного аналізу окресленої проблеми, оцінки стану її розв'язання в системі музичної практики.

Завдання курсової роботи мають відображати основні шляхи й етапи досягнення мети. Завдання – це чіткі плановані дії, комплексний алгоритм дій теоретика. Такий підхід зумовлює формулювати завдання за допомогою дієслів: «вивчити», «описати», «встановити», «з'ясувати», «визначити», «порівняти», «обґрунтувати».

Завдання курсової роботи мають бути чітко сформульованими і відображати логіку та алгоритм здійснення дослідження.

Об'єкт і предмет дослідження – як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті має чітко вирізнитися та сфера, яка власне корелює з предметом дослідження. Відтак, об'єкт і предмет дослідження «міститься» у назві теми курсової роботи.

Отже, предмет дослідження є вужчим поняттям, ніж його об'єкт. Він є частиною, стороною, елементом об'єкта. Наприклад, об'єктом дослідження може бути процес навчання в цілому, а предметом – тільки методи навчання (частина процесу).

Об'єкт дослідження – вказує на сферу мистецької практики певної історичної доби, яка підлягає дослідженню: це – процес або явище, які існують об'єктивно та не залежать від наукової думки.

Предмет дослідження знаходиться в межах об'єкта (спосіб бачення об'єкта, точка зору науковця): предмет має конкретизувати, що саме в об'єкті підлягає дослідженню, та може становити оригінальність та новизну авторського погляду на предмет або явище музичного мистецтва.

Методи дослідження. У курсовій роботі слід подати перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої в роботі мети. Цю позицію бажано розподілити на теоретичну і аналітичну складові, чітко зазначити, якими методами будуть вирішуватися поставлені у курсовій роботі завдання.

Структура роботи – це короткий опис основних розділів курсової роботи.

4. Основна частина курсової роботи – виклад результатів проведеного дослідження.

До основної частини повинні бути включені матеріали, які відображають сутність теми (поставленої проблеми) дослідження: визначення та аналіз поняттєво-категоріального апарату, характеристика різних підходів до вирішення визначеної наукової проблеми та встановлення головних тенденцій розвитку композиторсько-виконавського мистецтва; аналіз музикознавчого досвіду та результати дослідної роботи студентів. Останнє становить зміст другого (аналітичного) розділу роботи.

Отже, курсова робота з теоретичних дисциплін для бакалаврів-музикознавців складається з *теоретичних та аналітичних* розділів.

Теоретичний розділ (№1) містить огляд використаних наукових джерел, аналіз основних етапів розвитку наукової думки за окресленою проблемою. Стисло, критично характеризуючи праці попередників, автор має чітко окреслити коло питань, що залишилися невирішеними, визначити своє місце у розв'язанні проблеми. Рекомендується закінчити цей розділ коротким лаконічним резюме стосовно доцільності, вмотивованості проведення досліджень у цій галузі.

Аналітичні розділи (№№2,3) із вичерпною повнотою та чітким викладом результатів власних досліджень автор має право вказати на інноваційний зміст власних напрацювань та їх практичну значущість. В розділі №2 слід обґрунтувати вибір методології дослідження, навести алгоритм розв'язання завдань, порівняльного аналізу тощо.

Висвітлюючи матеріали розділів, студент повинен давати чітку оцінку повноти розв'язання поставлених завдань, достовірності одержаних результатів, їх порівняння з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних дослідників.

Розділи можна поділяти на підрозділи та пункти. Пункти, якщо це

необхідно, поділяють на підпункти (див. Додаток В). Кожний пункт і підпункт має містити закінчену інформацію, завершуватися логічними та чіткими підсумками. Кожен розділ роботи повинен завершуватися чіткими висновками, що містять короткий коментар щодо отриманих результатів. Повні докази або подробиці аналітики слід розмістити у Додатках.

Достовірність висновків розділів загалом підтверджується *вивченням практичного досвіду роботи* конкретних навчальних закладів, на базі яких проводиться курсове дослідження (практично перевіряються результати напрацьованого). У цьому плані студентам рекомендується використовувати матеріали, зібрані за період проходження педагогічної практики. Зібрати необхідний матеріал, узагальнити його та систематизувати допоможе безпосереднє оволодіння основними методами дослідження: спостереженням, експериментом, бесідою, анкетуванням, інтерв'ю, математичними методами обробки кількісних даних, методом порівняльного аналізу та ін.

При написанні роботи студент має обов'язково посилатися на дослідників і джерела, з яких запозичує цитати, матеріали або окремі результати.

5. Висновки – загальні підсумки курсової роботи відбивають важливі отримані результати проведеного дослідження, і рекомендації з реалізації в практиці отриманих результатів. У висновках не слід повторювати зміст роботи, вони повинні бути чіткими, короткими та відповідати меті та проведеним аналітичним завданням курсової роботи в аспекті розкриття теми (проблеми) та новизни отриманих результатів.

Кожен висновок рекомендується оформити окремим абзацом. У першому пункті висновків доцільно дати оцінку стану вивчення проблеми дослідження, далі – викласти результати дослідження, основані на висновках до кожного розділу курсової роботи.

Бажано підкреслити, який внесок зміг зробити автор у розробку обраної теми. Також доречно визначити перспективи подальших розробок із досліджуваної теми, окреслити цілі і завдання наступних етапів дослідження, якщо воно є основою для випускної кваліфікаційної роботи.

Рекомендований обсяг висновків – 2-3 сторінки.

Список використаних джерел у курсовій роботі є переліком усіх документів, монографій, книг, статей та інших публікацій, використаних при розробці теми. До «Списку використаних джерел» необхідно включати всі джерела, що були вивчені під час підготовки курсової роботи, незалежно від того, чи мало місце цитування фрагментів публікацій, чи ні, тому загальна кількість опрацьованих джерел не може бути меншою за 25 пунктів.

Книги і статті розміщуються в «Списку використаних джерел» за прізвищами авторів, які подані за алфавітом, не розмежовуючи монографії і статті. У разі використання публікацій з Інтернет мережі слід зробити докладний опис джерела, відповідно до загальноствановлених з обов'язковою вказівкою на автора публікації та «адресу» сайту. Нумерація усіх публікацій, що внесені автором курсової роботи до «Списку використаних джерел», є наскрізною.

Додатки містять матеріали, пов'язані з виконанням курсової роботи, які з певних причин не можуть бути включені до основної її частини (громіздкі схеми і таблиці, допоміжний матеріал). До додатків за необхідності доцільно включати допоміжний матеріал: таблиці допоміжних цифрових даних; розрахунки; інструкції, методики; допоміжні ілюстрації тощо.

Кожен додаток повинен починатися з нової сторінки і мати заголовок, надрукований угорі з першої великої літери симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток__» і велика літера, що позначає додаток. Якщо додатків у курсовій роботі більше, ніж один, то їх слід позначати великими літерами української абетки, за виключенням літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь (наприклад, Додаток А, Додаток Б тощо).

Додаток повинен отримати відображення в змісті курсової роботи у вигляді посилань на нього в тексті самої роботи. Наприклад: «...детальніше результати проведеного анкетування викладені в Додатку Д». В оформленні декількох додатків на першому їх аркуші у крайньому верхньому рядку друкують великими літерами слово «ДОДАТКИ».

Мовне оформлення і стиль викладу змісту курсової роботи Курсова робота виконується українською мовою.

Для написання курсової роботи використовується науковий стиль викладу матеріалу. Такий стиль має передбачає відмову від «розмовних» мовних зворотів і мовних штампів, зайвих вставних слів. Текст роботи не повинен бути емоційно забарвленим. Він повинен відображати об'єктивність авторського підходу до досліджуваних явищ.

Виклад матеріалу має бути точним, чітким, лаконічним. Слід уникати перевантаження тексту складними граматичними конструкціями з великою кількістю синтаксичних конструкцій.

У наукових роботах прийнято вживати без особові дієслівні форми, виражати свої думки, умовиводи, твердження тощо з позиції «ми», тому без крайньої необхідності не слід уживати авторський особовий займенник «Я».

Необхідно вживати усталену термінологію. Не рекомендується без нагальної необхідності вводити власні терміни, бажано уникати невиправданих повторів, двозначних слів і виразів.

Обов'язковою вимогою до оформлення курсової роботи є наявність посилань на цитовані джерела. Посилання містить дані про джерела інформації, поданих у роботі, і підтверджує, що представлений матеріал виявлений автором курсової роботи в конкретній публікації.

Загальні вимоги до цитування:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він наявний в першоджерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, вирази, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали полеміку чи дискусію. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути прямим і повним, без жодного довільного скорочення чи узагальнення авторського тексту, без спотворень думок автора, змісту і логіки його тверджень, доведень, умовиводів. Пропуск слів, речень, навіть цілих абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського

тексту і позначається трьома крапками (...). Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) цитати, або констатування фактів, авторських тверджень, гіпотез супроводжуються обов'язковим посиланням на джерело (чи декілька джерел) у квадратних дужках, наприклад, «... вченим доведено, що кольорова гармонія... [3, с. 42]». Або: «...у дослідженні цього явища науковці прийшли до висновку, що... [8, с. 56; 12, с. 29]; якщо посилання на джерело стоїть у кінці речення, то крапка ставиться після дужки, яким воно закривається, наприклад: «Мистецтво є важливою складовою історії культури людства» [7, с. 35].

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора та коректним щодо оцінювання його результатів і також робити відповідні посилання на джерело та сторінку; текст непрямого цитування у лапки не береться;

д) коли використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел, представлені (у них) на декількох сторінках (двох і більше), тоді в посиланні на них вказують «початковий» і «кінцевий» номери конкретного діапазону (числа) сторінок використаного джерела, на які є посилання. Приклад: «... за результатами проведених досліджень ... процес поглибленого освоєння технологій, відповідних їм матеріалів та інструментарію характеризується ...» [4, с. 18–27] ([15, с. 18–27, 42–50]);

е) цитування не має бути надмірним, або незрозумілим в контексті авторського тексту: і те й інше знижує рівень академічності викладу: надмірне цитування створює враження компіляції, надає тексту реферативності, описовості, а недостатнє – зменшує наукову об'єктивність матеріалу;

є) якщо необхідно виявити ставлення автора курсової роботи до цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак запитання;

ж) якщо автор курсової роботи, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова,

терміни чи твердження, то слід зробити спеціальне застереження. У такому випадку після тексту, який пояснює таке виділення, ставиться крапка, потім дефіс та вказуються ініціали автора пояснювальної записки.

Текст застереження вміщується у круглій дужці. Окрім того, таке пояснення, як і весь напрацьований матеріал кваліфікаційної роботи, має бути подане з позиції «ми» (згідно етичних норм висвітлення та представлення наукових праць). Наприклад, автором курсової роботи є О. Й. Самбірська.

Якщо у матеріалах пояснювальної записки вона зробила певні застереження з тієї чи іншої проблеми, явища, факту, то (відповідно до їх змісту та характеру) у тексті вони повинні мати таке оформлення (зразки): (курсив наш. – О. С.), (підкреслено нами. – О. С.), (розбивка наша. – О. С.).

Посилання в тексті курсової роботи (вступі та основній частині) на джерела як загалом праці, у їх повному форматі, роблять згідно з їхнім переліком. Наприклад: «...проблема, що досліджується, частково розкрита у праці [1] (у працях [1; 3; 7], або ж у працях [2–5])».

При розкритті стану вивченості проблеми (теми), аналізу використаних джерел зазначення самих подається із прізвищами їх авторів за алфавітним порядком власне прізвищ.

Допускається наводити посилання на джерела у виносках, при цьому його оформлення має відповідати бібліографічному опису за переліком посилань із зазначенням номера.

Приклад: Цитата в тексті: «... перед початком роботи над пейзажем з природи вибирають живописне вирішення мотиву, знаходять найбільш вдалу точку зору, що дуже важливо для досягнення поставленої мети...» [6]¹¹). Відповідне посилання виноска.

1 [6] Кириченко М. А. Основи образотворчої грамоти: навч. посіб. Київ : Вища школа, 2002. С. 127.

1.4. Загальні вимоги до оформлення курсової роботи

Текст курсової роботи виконується на стандартних аркушах формату А4 (210x297) і розміщується на одній стороні аркуша.

Тип шрифту – *Times New Roman Cyr*. Шрифт основного тексту – звичайний, розмір 14; абзац – 1,25; інтервал – 1,5; текст повинен бути відформатованим по ширині й без перенесень.

Кожна сторінка має однакові поля: ліве – 20 мм, праве – 10 мм, верхнє, нижнє – 20 мм.

Загальний обсяг курсової роботи, виконаної на комп'ютері, – 25-30 сторінок. Сторінка тексту повинна містити 29-30 рядків.

Оформлена курсова робота повинна бути переплетеною.

Друкарські помилки, описки й графічні неточності, які виявилися під час написання курсової роботи, можна виправляти підчищенням або зафарбовуванням білою фарбою на тому ж місці. Допускається не більше *двох* виправлень на одній сторінці.

Заголовки структурних розділів курсової роботи: «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» – друкують великими літерами симетрично до набору (по центру). Крапку наприкінці заголовка не ставлять. Приклад оформлення сторінки із заголовками розділу, підрозділів та пунктів подано у додатку В.

Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. У кінці заголовка (назва підрозділів), надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка. Відстань між заголовками (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 2-2,5 інтервалам.

Кожну структурну частину курсової роботи, тобто «Вступ» тощо слід починати з нової сторінки.

До загального обсягу курсової роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та малюнки, які повністю займають площу

сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів курсової роботи підлягають нумерації.

Нумерація сторінок починається з титульного листа, на якому цифра «1» не ставиться. Номери сторінок проставляють у правому верхньому кутку (без крапки).

Використовувані в роботі списки повинні бути виконані в одному стилі по всьому тексту (наприклад, всі списки з нумерацією «1), 2) ...» або всі списки з маркуванням «–»);

У тексті курсової роботи дозволяється виділяти важливий текст таким чином:

напівжирний, *курсив*, **напівжирний курсив** або підкреслений, але виділення по всьому тексту повинні бути виконані в одному стилі. Не допускається виділяти частину тексту за допомогою інших шрифтів, крім Times New Roman, іншого розміру, крім 14, іншого інтервалу тощо;

- використовувані в роботі лапки мають бути одного стилю: “” або «». Аналогічно є вимога і до стилю апострофів: ’ або ‘ або ’ однаково по всьому тексту;

- зазначаючи в тексті роботи прізвища та ініціали дослідників, необхідно дотримуватись одного стилю. Між прізвищем та ініціалами слід використовувати нерозривний пробіл (стандартне сполучення клавіш «Shift – Ctrl – Пробіл»);

- не допускається розташування заголовку підрозділу внизу сторінки, якщо під ним не вміщується щонайменше два рядки – у такому разі назву підрозділу разом із тестом переносять на наступну сторінку; також не можна починати абзац внизу сторінки, якщо на ній поміститься тільки один рядок з нього – в такому разі слід переносити весь абзац на наступну сторінку. Аналогічно не можна переносити один рядок з абзацу на наступну сторінку.

Вимоги до оформлення ілюстративного матеріалу

Ілюстрації повинні мати назву, яку розміщують під ілюстрацією без крапки наприкінці. За необхідності під ілюстрацією розміщують пояснювальні

дані. Ілюстрації (фотографії, малюнки, схеми, креслення, карти тощо) і таблиці слід подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрації позначають словом «Іл.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Іл. 1.2 (другий малюнок Розділу 1). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо у пояснювальній записці подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць у Додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Наприклад:

			<i>Таблиця</i>	
		Назва		

Якщо у пояснювальній записці одна таблиця, її нумерують за загальними правилами. По можливості таблицю слід розташовувати на одній сторінці. Якщо ж рядки або графи таблиці виходять за формат аркуша, таблицю ділять на частини, які залежно від особливостей таблиці переносять на інші аркуші.

При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці.

Схема – це зображення, виконане за допомогою умовних позначень і без дотримання масштабу. На схемах має бути витримана стандартна однакова

товщина ліній зображення – основних і допоміжних. Іноді для спрощення схеми різних систем зображують у вигляді прямокутників із простими зв'язками – лініями. Такі системи зазвичай називають блок-схемами.

РОЗДІЛ 2

ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЯК ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС

2.1. Підготовка до захисту

Курсова робота подається до захисту у термін, визначений кафедрою. Графік захисту курсових робіт затверджується рішенням кафедри, на якій виконується робота і погоджується з деканатом.

Підготовлена і правильно оформлена курсова робота заздалегідь (не пізніше, ніж за 2 тижні до терміну захисту, встановленого відповідним графіком) подається науковому керівникові. Керівник рецензує роботу та відповідно до критеріїв оцінювання курсової роботи виставляє попередню оцінку.

Курсові роботи, які за висновком наукового керівника заслуговують на позитивну оцінку, рекомендують до захисту. Роботи, які за попередньою оцінкою наукового керівника не мають підстав для позитивної оцінки, до захисту не допускають і передають студенту для подальшого доопрацювання. Студент повинен усунути виявлені недоліки у встановлений термін, після чого курсова робота остаточно оцінюється.

2.2. Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи

При оцінюванні курсової роботи враховуються такі критерії: якість текстового *змісту* курсової роботи та *захист* курсової роботи (виклад доповіді та відповіді на питання у ході дискусії).

Зміст роботи:

- актуальність теми та її обґрунтування;
- глибина аналізу використаної літератури;
- наявність елементів новизни отриманих теоретичних і практичних результатів;
- відповідність змісту роботи темі, меті та завданням;
- ступінь самостійності і творчого підходу до розкриття проблемної теми курсової роботи.

Результати роботи:

- об’єктивність і повнота розробки проблеми;
- обґрунтованість зроблених висновків;
- значущість висновків для подальшої практичної діяльності;
- рівень самостійності узагальнень і висновків.

Оформлення роботи:

- логічність;
- мовностилістична грамотність;
- відповідність оформлення стандартам.

Захист роботи:

- уміння орієнтуватися в досліджуваній темі;
- уміння правильно висловлювати свої думки;
- уміння аргументовано відповідати на питання.

Розподіл балів відбувається за структурою, яку містить примірник рецензії на курсову роботу (див. додаток В).

Оцінювання курсової роботи відбувається за шкалою університету в балах та якісному вимірі та за шкалою ECTS із застосуванням наступних критеріїв оцінювання:

Оцінка **«відмінно» (90 – 100 балів)** – тема курсової роботи розкрита повною мірою, визначені основні положення наукового дослідження. Робота виконана самостійно, містить постановку проблеми, аналітичні докази, пов’язана з музично-виконавською практикою сучасної культури. Представлений матеріал свідчить про глибоке розуміння автором порушених питань. Виклад матеріалу роботи відрізняється логічністю, посиланнями на літературні і нормативні джерела, завершується конкретними висновками. Курсова робота оформлена акуратно, відповідно до чинних вимог.

Оцінка **«добре» (75 – 89 балів)** – розкритий основний зміст теми, курсова робота виконана переважно самостійно, напрацьований матеріал в цілому розкриває тему курсової роботи. І хоча викладений матеріал свідчить про достатньо глибоке розуміння автором порушених питань, втім *не вистачає*

концептуальності постановки проблеми на матеріалі, що заявлений в якості нового. Текстовий виклад характеризується акуратністю, посиланнями на літературні і нормативні джерела, завершується чіткими висновками. Курсова робота оформлена відповідно до чинних вимог.

Оцінка «задовільно» (**60 – 74 балів**) – тема курсової роботи розкрита частково; робота виконана не достатньо самостійно, містить елементи аналізу досліджуваної проблеми. Зміст характеризується недостатністю визначення поняттєвого апарату, теоретично-методичних положень проблеми. Не всі порушені питання викладені достатньо глибоко: є порушення логіки викладу. Посилання на літературні і нормативні джерела не відповідають чинним вимогам. Курсова робота оформлена з порушеннями. При її захисті не на всі питання подані відповіді.

Оцінка «незадовільно» (**0 – 59 балів**) – тема курсової роботи не розкрита. Робота виконана не самостійно, має реферативно-описовий характер. Її матеріал викладений фрагментарно; зміст не відповідає темі курсової роботи та не розкриває необхідність етапів розв’язання проблеми у розділах (підрозділах), не визначені основні параметри термінологічного апарату дослідження. Посилання на літературні і нормативні джерела оформлені з грубими порушеннями.

Співвідношення отриманих оцінок за шкалою університету і шкалою ECTS наведено в таблиці.

Шкала оцінювання університету (в балах)	Шкала оцінювання університету в якісному вимірі	Шкала ECTS	
		Сумарна оцінка (в балах)	Оцінка за шкалою ECTS
90 – 100	«відмінно»	90 – 100	A
75 – 89	«добре»	82 – 89	B
		75 – 81	C
60 – 74	«задовільно»	67 – 74	D
		60 – 66	E
0 – 59	«незадовільно»	35 – 59	FX
		0 – 34	F

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

а) основна література

1. Александрова О., Шаповалова Л. Формування мислення сучасного виконавця в системі інтегральних зв'язків теорії музики та інтерпретології. *Modern culture and art history: an experience of Ukraine and EU: Collective monograph*. Riga : Izdevnieciba «Baltija Publishing». 2020. Р. 1–20.
2. Аналіз музичних творів : навч. посібн. / Бортнік А., Музичук І., Пастуханова Н., Чайковська О. Рівне : РДГУ. 2011. 138 с.
3. Горюхіна Н. Наукові основи теоретичного музикознавства. *Питання методології теоретичного музикознавства*. Київ : Музична Україна, 1982. С. 3–9.
4. Горюхіна Н. Вчення про форму : підручн. для муз. вищих навч. закладів (електронна версія). 1990
5. Людкевич С. Дослідження, рецензії, виступи : в двох томах / упоряд., ред., перекл., приміт. і бібліограф. З. Штундер. Львів : Дивосвіт. 2000. 225 с.
6. Когнітивне музикознавство : збірн. статей. Харків : ХНУМ імені І. П. Котляревського. 2010. 29. 470 с.
7. Когнітивне музикознавство : збірн. статей. Харків : ХНУМ імені І. П. Котляревського. 2014. 40. 567 с.
8. Каплієнко-Ілюк Ю. Аналіз музичних творів : навч. посібн. Чернівці : Місто, 2016. 159 с.
9. Козаренко О. Феномен української національної музичної мови. Львів, 2000. 286 с.
10. Ніколаєвська Ю. *Nomo interpretatus* в музичному мистецтві ХХ–початку ХХІ століть : моногр. ХНУМ імені І. П. Котляревського. Харків : Факт, 2020. 576 с.
11. Сіненко О. Аналіз музичних творів : практикум, 2017. 112 с.
12. Сюта Б. Проблеми організації художньої цілісності в українській музиці другої половини ХХ століття. Київ, 2004. 120 с.

13. Тіц М. Про тематичну і композиційну структуру музичних творів. Київ : Держвидав. України, 1974. 261 с.
14. Тіц М. Про сучасні проблеми теорії музики. *Проблеми української радянської музики: статті* / ред. В. Д. Довженка. С. 163–179.
15. Текст музичного твору: практика і теорія. *Київське музикознавство*. Київ. 2001. 7. 283 с.
16. Шип С. Музична форма від звуку до стилю. Київ, 1998. 368 с.
17. Шип С. Музичний жанр в методологічному аспекті. *Науковий вісник НМАУ імені П.І.Чайковського*. 2002. 16. С. 154–177.
18. Якуб'як Я. Аналіз музичних творів. Тернопіль, 1999. Ч.1. Музичні форми. 254 с.

б) допоміжна

1. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Національний стандарт України. Вид. офіц. / Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016, 17.
2. Alatas A. F. Understanding Music. Introduction to Music Theory For The foundation for Western Music Composition. URL: <https://www.bing.com/search?pglt=43&q=Alatas+A.+F.+Understanding+Music.+Introduction+to+Music+Theory+For+The+foundation+for+Western+Music>
3. Moore A. Categorical conventions in music-discourse: style and genre. URL : https://www.researchgate.net/publication/240585923_Categorical_conventions_in_music_discourse_Style_and_genre
4. Strahan Barbara. (De)Constructing Paradigms of Genre:Aesthetics, Identity and Form in Franz Schubert's Four-Hand Fantasias. 2013. <http://mural.maynoothuniversity.ie/7743/1/BARBARA%20STRAHAN%20NUI%20MAYNOOTH%20PHD%20THESIS%2020%20AUG%202014%20PDF%20FOR%20THE%20CENTRE.pdf>
5. Wiering, F., Nooijer, J. D., Volk, A., and Tabachneck-Schijf, H. J. M. (2009). Cognition-based segmentation for music information retrieval systems. *Journal of New Music Research*, 38(2(sad)). P. 139–154.

6. Sidorov, K., Jones, A. and Marshall, D. (2014). Music analysis as a smallest grammar problem. *In Proceedings of the 15th International Society for Music Information Retrieval Conference (ISMIR 2014)*, Taipei, Taiwan. P. 301–316.
7. Rosen, C. (1980). *Sonata Forms*. W. W. Norton
8. Ratner, L. (1980). *Classical Music: Expression, Form, and Style*. Schirmer.
9. Paulus, J. and Klapuri, A. (2008). Music structure analysis using a probabilistic fitness measure and an integrated musicological model. *In International Conference on Music Information Retrieval (ISMIR 2008)*, P. 369–374.
10. Lerdahl, F. and Jackendoff, R. S. (1983). *A Generative Theory of Tonal Music*. MIT Press.
11. Antipov A., Antipov V. Music Theory: A New Approach Introduction to Analysis of Musical Forms. URL : https://www.researchgate.net/publication/331177838_Music_Theory_A_New_Approach_Introduction_to_Analysis_of_Musical_Forms/link/5c6af45f92851c1c9dea9150/download
12. Mathes James R. The Analysis of Musical Form. URL : <https://www.amazon.com/Analysis-Musical-Form-James-Mathes/dp/0130618632>
13. Spring G. Musical Form and Analysis: Time, Pattern, Proportion. URL : https://www.amazon.com/Musical-Form-Analysis-Pattern-Proportion/dp/147860722X/ref=pd_sbs_3/131-5732021-9972805?pd_rd_w=UcaF4fN&pd_rd_i=147860722X&psc=1
14. Stein L. Anthology of Musical Forms. Structure and Style: The Study and Analysis of Musical Forms (Classic Reprint). URL : <https://www.amazon.com/Structure-Style-Analysis-Musical-Classic>
15. Burnham S. The Criticism of Analysis and the Analysis of Criticism URL : <https://www.semanticscholar.org/paper/The-Criticism-of-Analysis-and-the-Analysis-of-Burnham/aef9090cfd4bc89582abc1b62f51496e7af52436>
16. Rushton J. Music and the poetic. URL : <https://www.semanticscholar.org/paper/Music-and-the-poetic-Rushton/a0e9dae75ae2086d5fa031437e122a55e72a4c4e>

17. Ockelford A. On Similarity, Derivation and the Cognition of Musical Structure. URL : <https://www.semanticscholar.org/paper/On-Similarity%2C-Derivation-and-the-Cognition-of-Ockelford/84d152e0e0d01f492c7764f33afdcdb996be3ca>

18. Dohl F. From Harmonic Style to Genre: The Early History (1890s–1940s) of the Uniquely American Musical Term Barbershop URL : <https://www.semanticscholar.org/paper/From-Harmonic-Style-to-Genre%3A-The-Early-History-of-D%C3%B6hl/dda5a4454b94b791073ef5026244f00b63c3e893>

19. Warrenburg L., Huron D. Tests of contrasting expressive content between first and second musical themes. URL : <https://www.semanticscholar.org/paper/Tests-of-contrasting-expressive-content-between-and-Warrenburg-Huron/209705cfbff9eb3bd7639c043efc44fde025a5f3>

Додаток А
Титульна сторінка курсової роботи

Міністерство культури та інформаційних технологій України
Харківський національний університет мистецтв імені
І.П.Котляревського

Кафедра теорії музики
Кафедра інтерпретології та аналізу музики

Курсова робота

з дисципліни «Аналіз музичних творів»

VII семестр 2023/2024 н.р.

студентки виконавсько-музикознавчого факультету
Димитрової Софії

Науковий керівник: кандидат мистецтвознавства, доцент І.А.Романюк

1. Допущено до захисту

_____	Науковий керівник	підпис	прізвище, ім'я
дата			

2. Оцінка захисту

Члени комісії

_____	_____
підпи	прізвище,
_____	_____
підпи	прізвище,

Харків, 2023

Додаток Б

Приклад оформлення змісту курсової роботи

ЗМІСТ

Вступ	3
Розділ 1. Назва розділу	6
1.1. Назва підрозділу	6
1.2. Назва підрозділу	8
1.3. Назва підрозділу	10
Розділ 2. Назва розділу	12
2.1. Назва підрозділу	13
2.1.1. <i>Назва пункту</i>	13
2.1.2. <i>Назва пункту</i>	14
2.2. Назва підрозділу	15
2.2.1. <i>Назва пункту</i>	15
2.2.2. <i>Назва пункту</i>	17
2.3. Назва підрозділу	18
2.3.1. <i>Назва пункту</i>	18
2.3.1.1. <i>Назва підпункту</i>	18
2.3.1.2. <i>Назва підпункту</i>	19
Висновки	24
Список використаних джерел	27
Додатки	30

Примітка: «Розділ 1» подано лише з підрозділами. «Розділ 2» подано з підрозділами та пунктами. У пункті 2.3.1 включено підпункти – 2.3.1.1 та 2.3.1.2.

Додаток В
Зразок оформлення сторінки із заголовками розділу,
його підрозділів, пунктів

РОЗДІЛ 1

НАЗВА ПЕРШОГО РОЗДІЛУ

1.1. Назва першого підрозділу першого розділу

Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу. Текст підрозділу.

1.1.1. Назва першого пункту першого підрозділу першого розділу.
Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту.

1.1.2. Назва другого пункту першого підрозділу першого розділу.
Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту.

1.2. Назва другого підрозділу першого розділу

1.2.1. Назва першого пункту другого підрозділу першого розділу.
Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту.

1.2.2. Назва другого пункту другого підрозділу першого розділу.
Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту.

1.2.3. Назва третього пункту другого підрозділу першого розділу.
Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту. Текст пункту.

Примітка: «Розділ 2» починатиметься з нової сторінки, а всі його підрозділи, пункти та підпункти йтимуть за зразком «Розділу 1».

Додаток С
Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел
 (Згідно з положеннями ДСТУ 8302:2015)

<i>Характеристика джерела</i>	<i>Приклад оформлення</i>
Книги: Один автор	1. Жердзицький В. Є. Живопис. Техніка і технологія : навч. посібн. Харків, 2006. 327 с. 2. Коляденко Г. І. Анатомія людини : підручн. 6-е вид. Київ, 2014. 384 с. 3. Селівачов М. Р. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія) : монографія. Київ, 2005. 399 с. 4. Сидор М. Б. Рисунок. Частина 1 : тексти лекцій до розділу «Художньо-образна мова рисунку». Дрогобич, 2017. 132 с.
Два автори	1. Кара-Васильєва Т., Чегусова З. Декоративне мистецтво України ХХ ст. У пошуках «великого стилю» : книга-альбом. Київ, 2005. 280 с. 2. Орел Л., Стогнота Л. Народне мистецтво України на межі тисячоліть : колект. монографія. Київ, 2007. 248 с. 3. Савчин Г. В., Ясеницька Ж. В. Композиція : навч. посібн. Дрогобич, 2013. 62 с.
Три автори	1. Антонович Є. А., Захарчук-Чугай Р. В., Станкевич М. Є. Декоративно-прикладне мистецтво : навч. посібн. Львів, 1993. 272 с. 2. Музика Ф. В., Гриньків М. Я., Куцериб Т. М. Анатомія людини : навч. посібн. Львів, 2014. 360 с.
Чотири автори	1. Народна архітектура Українських Карпат : колект. монографія / Ю. Г. Гошко, Т. П. Кіщук, І. Р. Могитич, П. М. Федака. Київ, 1987. 272 с. 2. Формування ресурсів для виробництва продукції : наук. вид-ня / В. В. Вітвіцький, М. Ф. Кисляченко, І. В. Лобов, А. А. Нечипорук. Київ, 2006. 106 с.
Багатотомний документ: загалом	1. Історія українського мистецтва : в 6 т. / АН Української РСР. Київ : УРЕ, 1966–1970. 2. Реабілітовані історією. Житомирська область : у 7 т. / ред. колегія : Тронько П. Т. (голова) та ін. Житомир, 2006.
окремий том	1. Історія українського мистецтва : у 5 т. / гол. ред. Г. Скрипник ; НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. Київ, 2007. Т. 5 : Мистецтво ХХ століття. 2007. 1048 с. 2. Мартирологія українських церков : у 4 т. Торонто ; Балтимор, 1985. Т. 1 / упоряд. і ред. : О. Зінкевич, О. Воронин. 1987. 1207 с. 3. Українське мистецтво : навч. посібн. : у 3 ч. / Д. П. Крвавич, В. А. Овсійчук С. О. Черепанова. Львів, 2003. Ч. 3. 2005. 286 с. 4. Франко І. Зібрання творів : у 50-ти т. / АН УРСР. Ін-т літ-ри ; ред. кол. : Є. Кирилюк (голов. ред.) та ін. Київ : Наукова думка, 1976–1986. 5. Т. 31 : Літературно-критичні праці (1897–1899) / уклад. Ф. Лось. 1981. 596 с.
Матеріали конференцій, з'їздів	1. Українське сакральне мистецтво : традиції, сучасність, перспективи : матеріали Міжн. наук. конф. (Львів, 4–5 травня 1993 р.). Львів, 1994. 166 с. 2. Християнська сакральна традиція : матеріали IV Міжн. наук. конф. (Львів, 24–25 листопада 2011 р.) / в. о. голов. ред. о. Н. Лозинський. Львів, 2011. 159 с.

Словники	<ol style="list-style-type: none"> 1. Декоративно-ужиткове мистецтво : словник : у 2 т. / ред. Я. П. Запаско. Львів, 2000. Т. 1 : А–К. 366 с. ; Т. 2 : Л–Я. 399 с. 2. Європейський Союз : словник-довідник. 2-ге вид., оновл. / упоряд. М. Марченко. Київ, 2006. 138 с. 3. Тимошенко З. І., Тимошенко О. І. Болонський процес в дії : словник-довідник основних термінів і понять з організації навч. процесу у вищих навчальних закладах. Київ, 2007. 57 с. 4. Словник українського сакрального мистецтва / Авт. : М. Станкевич, С. Боньковська, Р. Василик та ін. Львів, 2006. 288 с.
Каталоги	<ol style="list-style-type: none"> 1. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : каталог-довідник / авт.-упоряд. М. Зобків та ін. Львів, 2003. 160 с. 2. Горницкая И., Ткачук Л. Каталог растений для работ по фитодизайну. Донецк, 2005. 228 с.
Законодавчі та нормативні документи	<ol style="list-style-type: none"> 1. Закон України про рекламу (за станом на 25 січня 2000 р.) // Верховна Рада України. Київ : Парламентське видавництво, 2000. 20 с. 2. Цивільний кодекс України. № 435-15. Редакція від 15.12.2017, підстава 2147а-19. Київ, 2017.
Стандарти	<ol style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Видання офіційне. [Уведено вперше : чинний від 2016-07-01]. Київ, 2016. 17 с. 2. ДСТУ 3008:2015. Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлення. Видання офіційне. [Чинний від 2017-07-01]. Київ, 2016. 25 с.
Дисертації	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гончаренко А. О. Трансформації розвитку української скульптури (в контексті культурно-мистецьких процесів 1990-х – 2000-х рр.) : дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01. Харків, 2015. 223 с. 2. Гошовський Р. М. Декоративно-семантичні чинники сакралізації культових об'єктів українців XVI – початку ХХ століть (Онтологія. Типологія. Художні засоби) : дис. ... кандидата мистецтвознавства : 26.00.01. Івано-Франківськ, 2015. 223 с.
Автореферат и дисертацій	<ol style="list-style-type: none"> 1. Алфьорова З. І. Візуальне мистецтво кінця ХХ – початку ХХІ століття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. мистецтвознавства : спец. 26.00.01 «Теорія та історія культури». Харків, 2008. 43 с. 2. Пригода Т. М. Феномен пластичного в культурі : естетичний та філософський аналіз : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філос. наук. : спец. 09.00.08 «Естетика». Київ, 2001. 18 с.

<p>Частина документа: стаття з матеріалів конференцій</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Балаклицький М. Феномен «нової релігійності». <i>Людина, наука, техніка в новому тисячолітті</i> : матеріали V Міжн. наук.-практ. конф. (Харків, 27–28 квітня 2004 р.). Харків, 2004. С. 47–48. 2. Поварьонкіна К. Іконографічні модифікації в українському релігійному малярстві під впливом греко-католицизму. <i>Михайло Фіголь : життя і творчість (на пошанування 80-ї річниці від дня народження)</i> : матеріали Міжн. наук.-практ. конф. (Івано-Франківськ, 18–19 жовтня 2007 р.). Івано-Франківськ, 2007. Кн. 1. С. 225–234. 3. Сидор М. Галицькі придорожні каплиці як елемент традиційної культури українців та проблема їх дослідження в українознавстві. <i>Етнос. Культура. Нація</i> : матеріали II Міжн. наук.-практ. конф. (Дрогобич, 27–28 жовтня 2000 р.). Дрогобич, 2001. С. 170–175.
<p>стаття зі збірника</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Будяк В. Кітч і кемп : спільне й відмінне проявів у моді. <i>Вісник ЛНАМ: збірник наук. праць</i>. Львів, 2012. Вип. 23. С. 42–47. 2. Галета О. Особливості класифікації скульптури в контексті вивчення малих архітектурних форм. <i>Вісник Прикарпатського університету. Мистецтвознавство</i>. Івано-Франківськ, 2012. Вип. 24–25. С. 95–100. 3. Гнатюк Л. Р. Поняття «образ» та «ікона» зі східнохристиянської перспективи. <i>Вісник ХДАДМ</i>. Харків, 2011. № 4. С. 91–95. 4. Кузенко П. Я. Українське меморіалознавство : Історія та сучасність. <i>Художня культура. Актуальні проблеми</i>. 2008. Вип. 5. С. 581–591.
<p>стаття з журналу</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гаврилюк Т. Незбагненне і непояснюване : Священне як елемент людського світогляду. <i>Людина і світ</i> : щомісячний наук.-попул. релігієзнавчий журнал. 2003. № 3 (501). С. 51–54. 2. Зазуляк Т. Мистецтво витинанки : творимо декоративну композицію. <i>Мистецтво та освіта</i>. 2017. № 4. С. 33–39. 3. Лупій С. Меморіальна скульптура Львова доби класицизму. <i>Київська старовина</i> : історико-філологічний журнал. 2004. № 3. С. 161–167.
<p>стаття з газети</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Дротенко В. 25-літній ювілей кафедри культурології та мистецької освіти. <i>Франківець</i>. 27 листопада 2017 р. № 10 (255). С. 4–5. 2. Дубогай О. Д. Щоденник здоров'я школяра. <i>Валеологія</i>. 1999. №7. Квітень. С. 2–6.
<p>Електронні ресурси</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Петрук Р. Сумнів є основою руху вперед [Електронний ресурс] // <i>Art Ukraine</i>. 2008. № 2. Березень. URL : http://artukraine.com/ua/archive/20/ 2. Сердюк В. Михайло Дзіндра : скульптор, який подарував Львову все [Електронний ресурс] // ZAXID.NET. (26.07.2008). URL : http://zaxid.net/news/showNews.do?dzindra_skulptor_yakiy_podaruvav_lvovu_vse&objectId=1059560

Додаток Д

РЕЦЕНЗІЯ

на курсову роботу з Аналізу музичних творів

на тему _____

студента _____

групи _____ денної/заочної форми навчання факультету

	<i>Критерії оцінювання (потрібне підкреслити)</i>	<i>Можливі бали</i>	<i>Бали рецензента</i>
	Вступна частина	0-5	
	1. Актуальність роботи розкрита: вповні,(не)повною, (не)достатньою мірою; не розкрита	0-5	
	2. Мета і завдання дослідження визначені: вірно; (не)правильно, (не)чітко, (не) відповідають темі дослідження	0-5	
	3. Об'єкт, предмет дослідження визначені вірно; (не) визначені; визначені неправильно	0-5	
	Зміст роботи та узагальнення її результатів	0-5	
	1. Зміст роботи: (не) відповідає повністю (частково) темі, меті і завданням	0-5	
	2. Тема роботи розкрита: повністю, частково, поверхнево, в основному, не розкрита	0-5	
	3. Усі завдання висвітлені: повністю, (не)достатньо, частково, поверхнево. Питання у розділі (підрозділі) висвітлені правильно; (не)висвітлені	0-5	
	4. Висновки: зроблені самостійно (до кожного розділу (параграфу)); загальні висновки (не)чіткі, пункту; не ґрунтовні, а поверхневі, не відповідають меті та темі дослідження; відображають повністю (частково) основні результати аналітичних розділів	0-10	
	5. Опрацювання літературних джерел: літературні джерела підбрані та опрацьовані у (не)достатній кількості; відповідають темі, меті і завданням дослідження, або (не)повною мірою, (не) відповідають загалом	0-10	
	6. Наявні (відсутні) елементи творчого пошуку; результати аналізу (не) представлено наочно (таблиці, фото, нотні приклади тощо)	0-10	
	Позитивні сторони: _____		
	Недоліки: _____		
	Стиль написання і оформлення роботи	0-5	
	1. Матеріал викладено з (не)дотриманням стилю: у (не)логічній послідовності, (не)системно, (не)змістовно, у вигляді реферативного опису	0-5	
	2. Оформлення роботи повністю (не) відповідає, частково (не) відповідає вимогам щодо оформлення; допущені недоліки в оформленні: (не)акуратність, технічні огріхи, граматичні чи стилістичні помилки, відсутні (неправильні) посилання на літературні джерела; (не) допущено помилки в оформленні бібліографічного опису	0-5	
	Курсова робота (не) допускається до захисту	0-70	
	Захист курсової роботи	0-30	
	Під час захисту: студент виявив добрі, (не)достатні, фрагментарні знання з проблемних питань, що розглядалися у роботі; (не) вмів пов'язати теоретичні положення теми з практичними результатами, (не) сформулював висновки; відповідав на поставлені запитання (не)правильно, (не)чітко, (не)впевнено		
	Загальна оцінка за курсову роботу	0-100	
	За результатами виконання, оформлення і захисту курсової роботи курсова робота захищена студенткою з оцінкою "_____"		

Науковий керівник _____ (_____)

"___" _____ 2023_p.

Навчально-методичне видання
О.О.АЛЕКСАНДРОВА, Л.В.ШАПОВАЛОВА

Методичні рекомендації
до виконання і захисту курсової роботи з ДИСЦИПЛІН «ГАРМОНІЯ»,
«ПОЛІФОНІЯ», «АНАЛІЗ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ»
для здобувачів I рівня (бакалавр) галузі знань 02 – Культура та мистецтво /
спеціальності 025 Музичне мистецтво

Здано до набору 01.09.2023 р. Підписано до друку Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура. Times. Наклад 300 прим. Ум. друк. арк. 1